

ikke have noget som helst andet at ernære sig af. Og ved at rejse ned langs Vestkysten fik jeg i alt Fald den Opfattelse, at netop Vorupør var en af de Pladser, der havde samme Betingelser som Skagensbeboerne. Ganske vist er der ikke et saa stort Antal Fiskere, men man fik uvilkaarligt Indtryk af, at der dog er et stort Antal Fiskere, som udelukkende ere henviste til at søge deres Erhverv paa Havet. Man fik neppe noget andet Sted dette Indtryk som i Vorupør. Jeg tror derfor, at Ministeren har gjort Ret i at tage Vorupør som den Plads, hvorpaa man skal begynde med at lægge en Mole. Kommissionen har foreslaaet Klitmøller som den Plads, man skulde begynde med, fordi det var den Plads, hvor det var bedst at bygge; det skulde være den sikreste Grund til at bygge paa og det mest fremskudte Punkt, og det var let for Fiskerne at lande der. Men jeg tror, at Udvalget, som rejste i Sommer og saa Forholdene paa Stedet, var enigt om, efter at man havde set Klitmøller og var kommen til Vorupør, at her er Pladsen, hvor der skal begyndes. Her er en stor Fiskerbefolkning, og det gælder da om at komme den til Hjælp i deres daglige Erhverv. Men man var samtidig klar over, at een Mole ikke kan gøre Fyldest i alle Tilfælde, nemlig naar Fiskerne skulle lande i Tilfælde af haardt Vejr. Hvis der derimod var to Moler, og de kom til at ligge i noget forskellig Retning, vilde i haardt Vejr den ene kunne supplere den anden, saa at Fiskerne, hvis det ikke var muligt at lande ved den ene, vilde kunne lande ved den anden. Derfor tror jeg, at det er fuldstændig rigtigt, at den højtærede Minister har taget 2 Moler paa en Gang, 1 ved Vorupør og 1 ved Hanstholm. Hanstholmmolen kommer til at ligge i en noget anden Retning end den ved Vorupør, saa hvis Fiskerne ved Vorupør ikke kunne lande ved deres Hjemsted, og det gælder om at redde Livet, siger det ikke saa meget, om de skulle sejle et Stykke bort fra Hjemmet, naar de blot kunne komme velbeholdne i Land. Men for deres daglige Erhvervs Skyld i Magsvejr, siger det meget, at de have Molen uden for deres Hjem, de ville da faa mange flere Fiske-dage, og de kunne være meget længere paa Søen, naar de ere sikre paa, at der er en Plads, hvor de kunne gaa i Land. Paa den Maade vil man altsaa yde dem en betydelig Støtte i deres daglige Erhverv, og Molen ved Hanstholm vil ligeledes yde dem en stor Hjælp i ondt Vejr.

Naar det saa ofte har lydt, at det særlig gjaldt om at komme de vestjydske Fiskere til Hjælp i deres Erhverv, saa har man altid her i Tinget været af den Opfattelse, at den vestjydske Fiskeribefolkning var særlig ilde stedd. Og det skal villig indrømmes, at de under haardt Vejr ere ilde stedte; men naar man ved Selvsyn faar Indblik i Forholdene deroppe, faar man tillige det Indtryk, at en stor Del af disse vestjydske Fiskere ikke ere udelukkende professionelle Fiskere, de have ogsaa andet Erhverv ved Siden af, de drive kun Fiskeri i Ny og Næ, naar Vejret er dertil. Men netop paa denne Plads, Vorupør, vare de fleste, saa vidt jeg kunde se, professionelle Fiskere. Ligeledes synes jeg, at dette Forslag om at befæste Thyborøn er meget rigtigt og forstandigt, da Forholdene lige fra Thyborøn ned til Blaa-vandshuk ere saadanne, at det næsten ikke er muligt at bygge hverken Moler eller Havne. Endvidere synes jeg udmærket godt om det Forslag eller om den Antydning, der findes i Anmærkningerne om, at der foreslaas en Bevilling til en ny Redningsdamper. Det er nemlig saaledes, at naar der kommer haardt Vejr, have vi jo Redningsdamperen „Vestkysten“, der gaar ud og hjælper Fiskerne; men der er den store Gene, at den, naar der er Fiskere ude baade Nord og Syd for Thyborøn, kun kan hjælpe paa den ene Side. Derfor synes jeg, at det vilde være meget godt, om vi havde to Dampere, der kunde gaa ud hver til sin Side og hjælpe Fiskerne i Land, naar der opkommer saadant haardt Vejr. I denne Henseende synes jeg ogsaa, Forslaget er meget godt. Ligeledes forekommer det mig, at den Omtale, der findes i Anmærkningerne om Forholdene nede ved Ringkøbing Fjord, kan være paa sin Plads. Saa vidt man kunde blive klar over Forholdene dernede, staa Meningerne saa delte og skarpt mod hinanden, at man vanskelig kunde danne sig en Mening om, hvad der er det rette. Landboerne sagde paa deres Vis: Ringkøbing Fjord stemmer op for vore Enge, for Skern Enge, og gør dem sure, beskadiger dem i høj Grad, saa det er et uhyre Tab for os. Vandbygningsvæsenet sagde: Det kan ikke være muligt, thi ved Brugen af Sandpumperen ved Nymindegab have vi nu opnaaet, at Ringkøbing Fjord ved dagligt Vand ikke staar over 6 Tommer over Havet, og stort mere mener Vandbygningsvæsenet ikke, at der kan opnaas. Landmændene dernede mene derimod, at en